

Thisted Knudsen: Jeg kan stort set tilslutte mig de bemærkninger, som den ærede ordfører for socialdemokratiet fremsatte. Jeg føler trang til at sige den højtærede indenrigsminister tak for, at han ikke har ladet sig friste, da man fastlagde grundlaget for tilskuddene, men har bibeholdt beregningen pr. indbygger og sygedag på næsten samme måde som tidligere. Mit parti finder, at dette er rigtigt; det må være udgangspunktet for den støtte, staten skal yde kommunerne til hospitalsvæsenet.

Jeg er enig med den foregående ærede ordfører i, at vi i udvalget skal se lidt nærmere på bestemmelserne, ikke mindst på tilskuddenes størrelse, og jeg vil gerne understrege, at for os er problemet sygeplejerskeskolerne uløst; det bliver dyrere, og det kræver betydelige anlægsudgifter både af amtskommunen og af købstadkommunen. Spørgsmålet er, om den fordeling af udgifterne, som først senere vil finde sted mellem staten og kommunen, er rimelig og rigtig. Dette, at der uddannes sygeplejersker, vedrører ikke alene sygehusene, men hele samfundet, og derfor vil jeg anmode om, at man i udvalget undersøger den økonomiske basis for sygeplejerskeskolerne lidt nærmere.

De bemærkninger, som det ærede medlem hr. Johs. E. Larsen fremsatte om det af det ærede medlem hr. Fuglsang m. fl. fremsatte lovforslag, kan jeg i ét og alt tiltræde.

Jeg kan altså på mit partis vegne anbefale regeringens lovforslag til velvillig behandling i et udvalg.

Gottschalk-Hansen: Det foreliggende lovforslag imødekommer i nogen grad det forslag til folketingsbeslutning, som venstre og det konservative folkeparti fremsatte her i tinget den 27. november 1957. Jeg kan derfor på mit partis vegne tilsige velvillig behandling af dette lovforslag, der i og for sig indebærer tre nydannelser.

Det er således ikke længere den fælleskommunale udligningsfond, der yder tilskuddet, men statskassen, da vi ved lov af 5. februar 1958 har ophævet den fælleskommunale udligningsfond. I den forbindelse undrer det mig, at det ærede medlem hr. Fuglsang m. fl. kan fremsætte lovforslag om ændring med hensyn til en udligningsfond, som er ophævet 8 dage forinden, men det er kun en formalitet.

De reelle ændringer i ministerens lovfor-slag går ud på ajourføring af tilskuddet såvel pr. sygedag som pr. indbygger. Den almindelige stigning i sygehusudgifterne, der har fundet sted, tilgodeser man ved stadig at yde 60 pct. af de tilskudsberettigende netto-udgifter. Jeg er enig med de foregående ærede ordførere i, at dette fordelingsgrundlag er rigtigt. Jeg synes, det er retfærdigt, at man foretager denne opskrivning af tilskuddet fra 20 kr. til 20 kr. 65 øre pr. indbygger og fra 10 kr. til 11 kr. pr. sygedag.

Jeg er endnu mere glad for den ændring, der er sket med hensyn til beregningen af indbyggertallet. Det er urimeligt, at man fortsat har lagt den almindelige folketælling, der kun finder sted hvert femte år i kommunerne, til grund. I kommuner med stor udflytning, med stor befolkningsvækst, som ganske særlig Københavns amtskommune og delvis også Frederiksborg amt vil der blive en skævhed i billedet. I Københavns amt er befolkningsstilvæksten i løbet af de sidste to år steget med ca. 33 000 indbyggere; det betyder en mindreindtægt på 900 000 kr. Jeg synes, det er helt i sin orden, at man ajourfører beregningen af indbyggertallet, således at registerfolketallet og ikke den almindelige folketællings tal bliver normgivende og bestemmende.

Jeg vil gerne være med til en velvillig behandling af lovforslaget. Vi kunne måske også, når det udvalg, der formentlig bliver nedsat, træder sammen, drøfte, om man ikke igen kunne tage de beløb op til debat, der betales som vederlag ved indlæggelse på hospital. Det er jo ikke hellige tal, der ikke kan antastes eller ikke gøres til genstand for en nærmere drøftelse. Jeg tror, at man også på det område kunne finde frem til en mere rimelig og forsvarlig fordeling af udgifternes afholdelse. Det er jo en kendsgerning, at som forholdene er i dag, kan det faktisk for mange mennesker ligefrem betale sig at lade sig indlægge på et hospital; de kan ikke få en billigere eller bedre pleje og pasning end den, hospitalerne yder. Ingen vil jo mistænke nogen af os for at stille krav til mindre bemidlede, som de ikke kan honorere; men selve betalingsrættelsen kunne muligvis gøres til genstand for nærmere drøftelse i det udvalg, der skal behandle sagen.